

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 19 19.30: Famílies Jubany Arnau i Abellí Parleris. Dolors Telarroja i Pla i Joan Llorens i Joseph. Francisco Espigulé i família.

DIUMENGE, 20: 9.00: Intenció particular. **10.30 (Sta. Anna):** Porfirio Rodríguez i família. **12.00:** Eusebi Burcet Martí. **19.30:** (No hi ha missa).

DILLUNS, 21: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 22: 9.00: Josep Llorens Vilà (A.).

DIMECRES, 23: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIJOUS, 24: 9.00: (Celebració de la Paraula). **20.00 (Missa del Gall):** Jordi Soley Casassayas. Famílies Sagrera Lloveras i Talleda Fors. Jaume Roquet Jalmà, Maria Pla i Mercè Macip. Eusebi Burcet Martí. Eulàlia Castany i famílies Roig Jové i Castany Letamendi. Esposos Maria Sureda i Josep Creixell, Carme Creixell, Roque Mariscal, a les ànimes.

DIVENDRES, 25 (NADAL): 9.00: Joaquim Pla Tossas, Emília Albertí Roy, Joan Cruells Ayats. Família Soley, Joan, Isabel i Beatriu. Josep Costa Puig. Salvador Pou Barreras i Carme Ros Baldrich. **12.00:** Família Torruella Tocabéns. Famílies Coll Portas i Roqueta Daniel. Pepe Aristimuño, Josep Surís i Lola Sala. Estanislau Puig Casacuberta i Carme Mas Llambí. Benet Ribas Fugarolas, Maria Llorens Vilà, Maria Ribas Llorens, Dolors Ribas Bota, Àngela Illas Illas, Joaquin Illas Illas. Paquita Blanco Manzano. Josep Rabassa Bota. Bonaventura Alemany Salvà. Família Guerrero Peris, intenció particular, Glòria Badia i Quimeta Barrera. **19.30:** (No hi ha missa).

DISSABTE, 26: 19.30: Intenció particular.

DIUMENGE, 27: 9.00: Intenció particular. **10.30 (Sta. Anna):** Josep Clota Ponsdomènech. Cosme Llovet (16è A.) **12.00:** Joan Vilà Pou. **19.30:** (No hi ha missa).

DILLUNS, 28: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Maria Carme.

RONDALLA: EL GEGANT

Cada tarda, tornant de l'escola, els nens anaven a jugar al jardí del Gegant, que ja feia set anys que havia marxat.

El jardí era preciós. Arreu, sobre l'herba verda i suau, hi creixien belles flors que semblaven estrelles. Hi havia dotze presseguers que a la primavera florien amb delicades flors de color rosa i perla i que, a la tardor, donaven fruits deliciosos. Els ocells, arrapats a les branques dels arbres, cantaven tan bellament que els nens deixaven de jugar per escoltar-los. Era el jardí de la Felicitat ...

Un dia, el Gegant va tornar. Va veure amb enuig els nens al jardí. I com que era un Gegant molt egoista, els va foragitar amb la seva veu de tro. Tot seguit, va construir una tanca al voltant del jardí i va posar-hi un cartell: PROHIBIT EL PAS. PROPIETAT PRIVADA.

Va arribar l'hivern...

Després va venir la primavera amb les flors dels camps i els ocells del cel... Però al jardí del Gegant egoista encara era hivern: neu, fred i gel. La Tramuntana, gèlida, hi havia trobat la seva llar.

Va convidar la senyora Glaçada perquè l'acompanyés i tots dos s'hi sentien molt bé... Van decidir no deixar aquell lloc i ocupar-lo tot l'any.

El Gegant es preguntava: "Per què sempre és hivern a casa meva? Per què no venen els ocells? Per què no floreixen les flors?".

L'home no ho entenia i estava trist.

Tanmateix, un matí, va sentir una música preciosa. Un ocellet cantava a fora. Refilava la melodia més meravellosa del món. El Gegant es va acostar a la finestra i va veure una multitud de nens enfilats a les branques dels arbres... i els arbres, contents de tornar-los a veure, havien començat a florir de nou... i el fred i el vent se n'havien anat... Els ocells voleiaven i refileaven amb delit, les flors somreien, els nens reien...

Però, en un racó del jardí, l'hivern s'havia quedat amb les seves amigues la Glaçada i la Tramuntana. Al peu d'un arbre gebrat, un nen molt petit plorava. No es podia enfilat a l'arbre. Aleshores, el Gegant es va adonar del seu egoisme: "Ara sé per què la primavera no

volia venir aquí. Posaré aquell pobre nen al capdamunt de l'arbre i enderrocaré la tanca, i el meu jardí serà per sempre un parc obert a tots els infants".

El gegant va baixar tranquil·lament les escales, va obrir la porta molt suaument i va entrar al jardí. Però quan els nens el van veure, es van espantar tant que van fugir i el jardí va retornar de cop als colors hivernals. Només el nen petit no va fugir, perquè tenia els ulls tan plens de llàgrimes gelades que no va veure que el Gegant s'acostava. Aquest l'agafà suaument amb les mans i el col·locà dalt de l'arbre. I l'arbre de seguida es va cobrir de flors, i els ocells van venir a cantar-hi, i el nen petit va estendre els braços i es va llançar al coll del Gegant i el va besar (era la primera vegada que algú abraçava i besava el Gegant). I quan els altres nens van veure que el Gegant ja no era dolent, van tornar corrents i la primavera va retornar amb ells.

"Aquest és el vostre jardí ara, nois", va dir el Gegant.

I va agafar una destral i va aterrar la tanca. Els nens van jugar tot el dia i al vespre van venir a acomiadar-se del Gegant.

Aquest va preguntar: "Però, on és el vostre petit company, el que he posat dalt de l'arbre?" (El Gegant sentia un afecte per ell perquè l'havia besat).

"No ho sabem pas", van respondre els nens, "se n'ha anat i no sabem on viu. No l'havíem vist mai".

El Gegant estava molt trist. Van passar els anys i el Gegant es va fer molt vell i molt fràgil. Es va asseure en una enorme butaca des d'on observava els jocs dels nens i admirava el seu jardí. "Tinc moltes flors boniques", es va dir, "però els infants són les flors més boniques de totes".

Un matí d'hivern, mirava per la finestra mentre es vestia. Ja no detestava tant l'hivern, perquè sabia que era tan sols la primavera adormida i que les flors descansaven.

Aquell matí, al racó més apartat del jardí, va veure un arbre cobert de belles flors blanques. Les seves branques eren totes de color daurat i en penjaven fruits d'argent... A sota de l'arbre hi havia el nen que l'havia captivat.

Amb una gran alegria, el Gegant va baixar corrents les escales i va entrar al jardí. Va travessar l'erba a corre-cuita i anà cap a l'infant. Quan s'hi va acostar, es va adonar que el nen estava ferit. A les mans i als peus hi havia la marca de dos claus...

"Qui s'ha atrevit a fer-te mal?", va cridar el Gegant; "Digues-m'ho, perquè agafaré la meva gran espasa i el mataré".

"No!", va respondre el nen, "aquestes són les ferides de l'Amor".

"Qui ets?", va preguntar el Gegant mentre s'agenollava davant del petit infant.

El nen va somriure al Gegant i li digué: "Em vas deixar jugar un dia al teu jardí; avui vindràs amb mi al meu jardí, que és el Paradís".

I aquell dia, quan els nens del poble van córrer cap al jardí, van trobar el Gegant ajagut sota un arbre mort i cobert de flors blanques.

(Basada en un conte d'Oscar Wilde)

MOVIMENT PARROQUIAL

DIFUNTS:

12-XII: María Cardosa Martín (95 anys).

14-XII: Lucía Morales Márquez (98 anys).

17-XII: Josep Gelpí Dolz (86 anys).

17-XII: Josefa (Pepita) Torres Martí (93 anys).

19-XII: Josep Zurita Perpinyà (86 anys).

PREPAREN EL SEU CASAMENT:

1.ª) Noelia Sánchez Baena amb David Gómez Guerrero.

AGENDA PARROQUIAL

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES DE NADAL

Celebració del Perdó: dimarts 22, a les 8 del vespre.

Missa del Gall: dijous 24, a les 8 del vespre.

DONATIU A CÀRITAS

Càritas Interparroquial de Blanes ha rebut un donatiu anònim de 6.000 euros.

RESULTAT DE LA COL·LECTA DE GERMANOR

Església de Santa Maria	1.004,50 €
Capella de Santa Anna	194,00 €
Capella de l'Antiga	40,00 €
Capella col·legi Sta. Maria	—
Donatius	200,00
TOTAL:	1.438,50 €

BON
NADAL!